

Matkaraportti

Tommi Vornanen

Visuaalinen Viestintä

24.5.-5.6.2026

Viro , Tartto

PaintCamp

Tartu Art School

Viime vuonna (2025) Tarttosta tuli opiskelijoita tutustumaan meidän maahamme ja meidän kouluumme. He olivat erittäin mielenkiintoisia ja kivoja ihmisiä, tutustuin muutamaan heistä todella hyvin. Kuulin opettajaltamme Sallalta, että PaintCamp järjestetään myös Tarttossa, mutta jo PaintCampin suorittaneet eivät saaneet osallistua. Minulla kävi kuitenkin hyvä tuuri sillä sinne ei ollut tarpeeksi menijöitä, joten pääsin mukaan! Valmistautuminen oli erittäin riittävää Keudan puolesta. Minulla itselläni jo sen verran ikää että käytännössä siinä oli minulle vain mistä löytyy yhteystiedot ja vakuutusasiat yms. Plus paintcamp oli valmiimpi paketti kuin muilla. Eli Paintcampin osalta nuo olisi voinut tiivistää muutamaan tuntiin. Tämä oli minulle täydellinen tilaisuus päästä ns. Vaihtoon. Minulla on lapsi enkä voi/halua olla hänestä erossa pitkää aikaa, joten tuo 2vko oli kyllä maximi mitä tässä pystyisinkin. Luulen, etten tule opiskelemaan enää Pekkiksen jälkeen missään, joten tämä oli myös ainutlaatuinen tilaisuus minulle.

Kuva: Salla Laurinolli

PaintCamp oppimisjakso

Keuda

Perus arkipäivä Campillä oli Aamupala toimitettuna hotellin oven taakse, siitä yhteinen kokoontuminen hotellin aulaan ja siitä koululle tai maalauspaikkaan, kello 12:00 ruokailu ja yhteinen katselmus kello 14:15. Vapaa ajalla sitten kukin teki mitäkin: Museoita, kauppoja, kaupunkia, ruokaa. Iltaisin kokoonnuimme teekutsuille yhdessä Suomalaisten kanssa leppäämään ja taiteilemaan.

Suurin ero työkuultuurissamme on ehkä säästeliäisyys ja että mikään ei mene hukkaan.

Kuvat: Salla Laurinolli

Oppiminen ja ongelmanratkaisu

Keuda

Suurin ongelmani matkalla taisi olla se etten pidä yhtään vesiväreistä ja selvisi, että teemme oikeastaan pelkästään vesiväreillä. Tämän ongelma ratkesi kurssin aikana, sillä väitän nyt jopa pitäväni vesiväreistä taas. Loppupuolella kohtasin koti-ikävä ongelman. Koti-ikävä ei ollut ihan ylitsepaisuva, mutta se näkyy kahdessa viimeisessä teoksessani.

Viro on hyvin säästeliäs ja nuori maa vapaana. Kaikkialla on vielä puhtaampaa, kuin Suomessa. Meillä on poliittisesti ja muutenkin todella paljon yhtäläisyyksiä, joten tipahtaminen tänne maahan ei ole liian suuri.

Ensi kerralla ottaisin vielä pienen matkarepun, kassin tai säkin mukaan. Muuten suoriuduin mielestäni tavoitteideni mukaan, tutustuin moniin ihmisiin siellä, kunnioitin ja olin kiinnostunut toisesta kulttuurista. Budjettini vähän paukkui yli, mutten kadu mitään. Tartto oli suhteellisen halpa kaupunki, vaikka hinnat ovatkin nykyisellään lähellä Suomea, olisi ollut kalliimpaa Suomessa.

Julkista liikennettä ei kannata pelätä Virossa, se on todella yksinkertaista jos tiedät mihin haluat mennä. Bussiin astuessa voit maksaa ihan kortilla ja hinta on kaupunki alueella 1,5€ ja kallein matka bussilla maksoi minulle 2€. Junalipun saat Elronista ja chromen sisäinen kääntäjä kääntää sen suomeksi sinulle.

Viron kulttuuri on ihastuttava. Mikään ei mene hukkaan, ihmiset ovat kohteliaita ja heilläkin on kansallis eepos mielenkiintoisilla taruilla ja tarinoilla.

Oppiminen ja ongelmanratkaisu

Keuda

En uskonut, että moni maa olisi siistimpi, kuin Suomi, mutta Viro oli. Myös täällä heitetään asioita liian helposti pois, kaikki otetaan käyttöön Virossa, mitä voi. Virolla on ylijäämää noin 800miljoonaa/vuosi siinä missä suomella on alijäämää n. –8Miljardia/vuosi. Ihmismäärä on kuitenkin vain noin 1/5 pienempi kuin Suomessa, joten meidän olisi hyvä tutkia mitä Virossa tehdään oikein. Suomessa palkkataso on kuitenkin 50% korkeampi. Virossa tuntuu, että asioita tehdään intohimolla myös eikä vain pakon takia. Eli mielestäni Virossa oli enemmän sielukasta menoa. Vieraanvaraisuutta voisimme panostaa Suomessakin.

Opin vesivärit mielestäni jo melko hyvin ja haluan kehittyä siinä lisää. Opin myös yhdeltä musiikinsisällön tuottajalta hyviä vihjeitä omaan sosiaaliseen mediaan.

Sanoisin, että koulutuksen taso on Suomessa korkeammalla, mutta täällä ihmiset eivät pääse täyteen potentiaalisuuteensa.

Yritin vähän oppia viroa siellä ja kotiinpaluu tuntui kyllä tyhjältä. Suomi tuntui Viron jälkeen kovin sieluttomalta ja suorittavalta.

Vapaa-aika ja majoitus

Keuda

Meillä tosiaan oli lähes täysi palvelu aamupalasta siivoamisiin, joten suurempia mullistuksia ei tässä tapahtunut. Meillä oli myös pyykkitupa käytössä, mutta olin varannut tarpeeksi vaatteita, joten en ehtinyt sitä käyttämään. Vapaa-ajallani joko rentouduin Suomalaisten kanssa ns. Lepopäivinä tai sitten vietin aikaa hotellissa olevien ihmisten kanssa kuten amerikkalaisten ja paikallisen muusikon. Tapasin myös edellisellä PaintCampillä tapaamieni ihmisten kanssa. Eli kyllä tutustuin uusiin ihmisiin enkä jäänyt meidän Suomi kuplaan. Minulla ei siis ole liiemmin vinkkejä majoituksen hankkijoille. Tartossa kaikki on melko lähellä toisiaan, joten bussilla ja jaloilla pääsee hyvin kaikkialle.

Matkustaminen

Keuda

Jos haluaa ulkomaille matkustaa helposti, Viro on siihen erinomainen aloituskohde. Asiat ovat hyvin samankaltaisia, kuin Suomessa. Julkinen liikenne helppoa ja maa on suhteellisen halpa. Meillä oli etuoikeus, että meillä oli bussi odottamassa ihan satamassa, josta pääsimme Tarttoon ja takaisin. Käytän itse Google Keep sovellusta mihin saan kirjattua muistilistan jotka voin täpätä/untäpätä. Mukana minulla oli passi, mutta sen näyttämiselle ei ollut tällä kertaa tarvetta. Eli lähtökohtaisesti Viroomatkustaminen Suomesta on varmasti helpoin kohdema.

Terveisiä Keudan markkinointiin ja viestintäkanaviin jaettavaksi

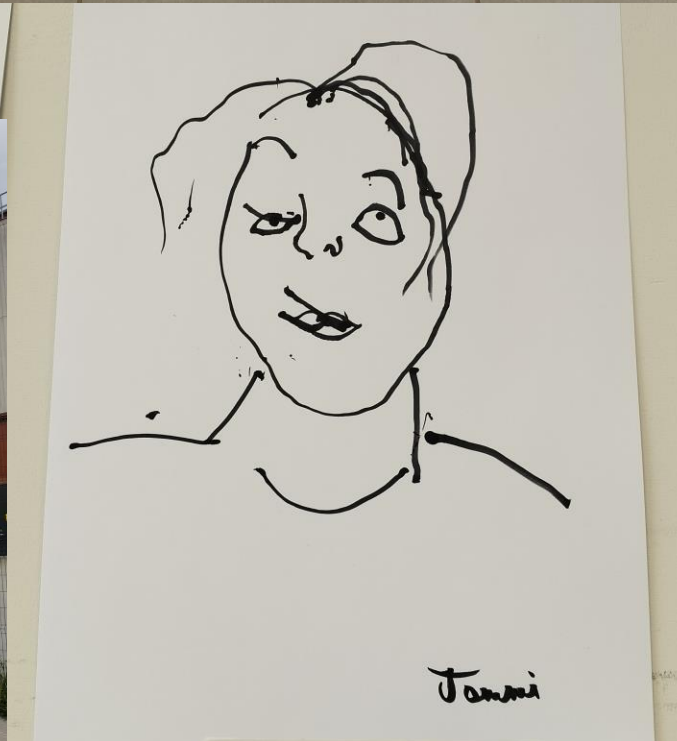
Keuda

Minulle Viro tuntui todella ei eksoottiselta matkakohteelta aluksi, mutta ihastuin Tarttoon ihan täysin. Se on kulttuurillesi erittäin monipuolinen ja mielenkiintoinen kaupunki. Eli Viro on ensikertalaiselle erittäin hyvä kohdema, joka yllättää positiivisesti!

Kiitos matkan järjestäjille, meillä oli helppoa keskittyä olennaiseen, kun ei tarvinnut miettiä majoituksia tai matkoja.

Kuvat: Salla Laurinolli

Kestävän kehityksen edistäminen

Keuda

Kuten aiemminkin jo mainitsin, Virossa tuntuu, että mitään ei heitetä hukkaan. Kaikki yritetään käyttää uusiksi tai säilyttää. Vanhoja rakennuksia ei pureta. Kadut puhdistetaan päivittäin erittäin hyvin. Kun meillä oli ns. "kenttäpäivä" jolloin maalasimme ulkona, saimme eväät joita oli juuri sen verran kuin oli ihmisiä, sekä haarukoita juuri sen verran kuin oli ihmisiä. Ruokalassa haarukat, veitset ja lasit olivat kaikki erilaisia, ei oltu hankittu settiä joka näyttää hyvältä vaan oltiin säilytetty ja hankittu mistä milloinkin. Tartto tuntui erittäin avomieliseltä kaupungilta kaikille etnisyyksille ja seksuaalivähemmistöille.

PaintCamp Suomi VS PaintCamp Viro

Keuda

Koska olen niin etuoikeutetussa asemassa, että sain käydä molemmat kurssit, toivon, että kurssin vetäjät saavat tästä jotain irti. Virossa sijaintimme oli erittäin hyvä, sillä pääsimme näkemään, kokemaan ja maalaamaan monia erilaisia urbaaneja paikkoja. Suomen paintcampillä oli erittäin inspiroivia paikkoja, kuten Pekka Halosen talo ja Ainola, ymmärtääkseni virolaiset, jotka olivat Suomen paintcampillä kokivat miljööt kuitenkin hyväksi vaikka vaihtelu olikin vähäisempää, kuin tartossa. Mielestäni opettajien pitäisi työntää eri kansalaisuudet tiiviimmin yhteen, sillä virossa ja suomessa ihmiset ovat kovin hitaita lämpenemään ja hiljaisia (keskimäärin). Yhteiset aamuhetkit tartossa olivat joskus vähän cringejä, mutta ne ajoivat meitä yhteen. Kokonaisuudessaan, molemmat kurssit olivat todella antoisia. Suomessa annan kehuja opettajien palautteelle, joka oli minulle ainakin tärkeätä. Tartossa kurssi oli kokonaisuudessa sopivan mittainen, mielenkiintoinen, opettavainen. Kolleegani piti paperin laatua tartossa heikkona, mutta minun maalaustekniikoilleni se toimi hyvin.

